

Ročník 27

Číslo 3

6. 3. 2022

Pán navštěvuje své vyvolené kříži a ty z toho chceš být vyňatý? Jestliže budeš vyňatý z utrpení, pak i z odměny.

Drazí přátelé,
vstupujeme do období přípravy na Velikonoce, které jsou sice uprostřed roku, ale jsou centrálním slavením křesťanství. Jde o moment vítězství Krista nad mocnostmi temna a smrti. Vážnost tohoto svátku předčí slavení Vánoc, i když snad postrádá náboj romantiky a jakési to kouzlo, ale především tu jde o poselství života. Proto je důležité se na tento okamžik dobře připravit.

Prvním momentem, který nás může nějak povzbudit je Popeleční středa. Do tohoto dne se promítá starobylý zvyk židovství, které pokání, pokoru a zármutek vyjadřovalo sypaním popela na hlavu, anebo dokonce sezením v popelu. Tento symbol je součástí liturgie a nahrazuje úkon kajícího, protože vyjadřuje naši osobní nedostatečnost a slabost. Jistě jde o pouhý symbol, akt, ale pokud se člověk nekoncentruje jenom na znak popela, ale prožívá tento okamžik v pokoře srdce, může to v nás nastartovat moment otevřenosti Bohu a jeho milosti. Důležité je vykročit na začátku postního období a nechat se formovat samotným Kristem. Toto není období emocí, jak se to někdy mnohým stává. Ježíš nepotřebuje, abychom plakali nad jeho utrpením a dojímalí se jeho bolestí. To je historická a osobní událost. Po nás chce, abychom vstoupili do sebe a v reflexi se Slovem objevovali jak zušlechtit sebe za pomoci milosti.

Druhým momentem pro nás je plán, který bych si měl dát. Co je vlastně pro mě důležité, abych to prožíval

a dosáhl toho. Především bych měl prožívat přítomnost Boha, která mě povede i nadále, ale také po skončení postní přípravy. Je to jako s dietou, trápím se, hubnu, a když se dostanu ke stanovené váze, tak začnu jíst a za nějaký čas jsem tam, kde jsem byl předtím. Postní období je pomůcka, abych možná trochu víc zabral, využil různé prostředky, které mi víra nabízí, a obnovený a posílený pokračoval dál.

Třetím momentem je vrchol postního období a slavení Velikonoc. Všechno, co budeme, moji drazí, prožívat,

má vrchol v posvátném třídní. Tam můžeme zakusit příběh Božího Syna v liturgické formě a prožít naplno nanovo dějiny naší spásy. Je nesmírně důležité prožít všechny tři dny. Zvláště letos, když po dvou letech jsme konečně bez omezení. Když můžu hodnotit zájem o obřady Velikonoc, musím říct, že jedině Velký pátek je hojně navštěvován a tragicky je na tom Velikonoční vigilie. Je to velká

duchovní škoda, ale také trochu znak duchovní lenosti. Ten, kdo naplno zažije krásu a hloubku liturgie, i když je časově náročná, určitě řekne sám v sobě, že se cítí jako ten, kdo s Kristem umřel, aby s ním mohl vstát z mrtvých. Zvu vás proto s velkou naléhavostí, abychom nezůstávali vůči těmto slavením lhostejní. Chci vám popřát hluboké prožití postní obnovy, abychom mohli pochopit velikost Boží lásky k člověku, a tak se upřímně radovali z daru života.

o. Marian

Pastýřský list pro 1. neděli postní 2022

Sestry a bratři,
vstoupili jsme do doby postní, která nás má připravit na Velikonoce, na svátky Vykoupení. Nežijeme v lehké době. Bojujeme s pandemií, s inflací i drahými energiemi a spoustou dalších problémů. Roste mezinárodní napětí a bojíme se o mír. Svět rozbitý na spousty představ a osobních priorit je v pokušení se hádat a bojovat. Vybudování něčeho pozitivního však nelze dosáhnout štěpením a nesmiřitelným bojem, ale jen spoluprací. Počítačová kultura nás svádí k vytváření uzavřených skupin a k nesmiřitelným postojům k těm, kteří vidí věci jinak. Všichni jsou specialisty na všechno a nepřekonatelné hranice procházejí i některými rodinami.

Spory kolem covidu a očkování jsou jen malou ukázkou daleko hlubších problémů společnosti, jakými je například chápání pravdy, o níž si někteří myslí, že ji vlastní, či dokonce, že ji mohou vytvořit a prosadit mocí své vlastní autority či taktiky. Zatímco pravdu můžeme jen pokorně hledat. A nejlepší cestou k jejímu nalezení je, když ji hledáme společně.

Před léty se uznával jen rozum, a co nebylo vědecké, se posílalo do říše pohádek, jako i celé náboženství. Dnes jsme svědky opačného extrému. Rozhodující je subjektivní pocit. A to dokonce i u některých vědců. A protože každý cítí věci jinak, hledá se těžko shoda. Abychom se pak neháдали příliš, necháme si každý pravdu svou a všechno prohlásíme za relativní, ovšem kromě absolutního tvrzení, že všechno je relativní.

Co je dobro a co zlo, si rozhoduje každý sám, když už vlastní já povýšil na místo neomylného boha. A protože nejvyšší může být z logiky věci vždy jenom jeden, stávají se všichni ostatní konkurenty či protivníky. Pak chybí přátelé či spolupracovníci. Vážnou vztahy. Protože láska či důvěra jsou vztahy, řadí se mezi nedostatkové zboží taky. Bez lásky chybí štěstí. Bez důvěry nefunguje nic. Základem víry je taky vztah. Obsah víry musí být nesen živým vztahem, který dává obsahu život. Bez vztahu je obsah mrtvý. Žijeme v době obrovské krize vztahů, která je plodem individualismu. Užíváme komunikační prostředky jako nikdy dřív, ale komunikujeme ve svých bublinách a ztrácíme schopnost vytvářet trvalé vztahy. Nejvíce je to vidět na stabilitě a atmosféře rodin. Lidé neschopní pravdivého a trvalého vztahu mají pochopitelně problém věřit. Proto i v našich farnostech ubývá věřících.

To není zklamané nařikání, ale obraz světa, který potřebuje přijmout vykoupení. Pán Ježíš naši situaci zná, a protože mu na nás záleží, bere všechnu tuto bídu na sebe a nechává se za nás přibít na kříž jako dlužní úpis. Od nás, kteří jsme přijali dar vykoupení už ve křtu, žádá, abychom byli svědky naděje, kterou přináší vykoupení.

To ovšem vyžaduje, abychom žili jako lidé, kteří už jsou vykoupeni. Protože to dostatečně neumíme, využijme tyto dny postu k horlivému učení se v Kristově škole a udělejme z postní doby intenzivní kurz života vykoupených.

Vykoupený se především raduje z vykoupení tak, že ani každodenní problémy mu nemohou radost úplně pokazit. Uprostřed všech nejistot má jistotu, že Bůh jej miluje. Žádný problém a žádné trápení nemohou být tak silné, aby mu vzaly všechnu naději. Čím hlubší prožívá smutek, tím víc spoléhá na svého Vykupitele. Čím větší je soustředění na Spasitele, tím větší je osvobození od vlastního já. Čím větší je důvěra v Boha, tím rychleji padají mezilidské hradby a roste ochota přijmout Boží myšlení, požadavky a zásady, které Bible shrnuje do jediného přikázání lásky. Tam, kde vládne Boží láska, přichází zázrak uzdravení jednotlivců i společnosti, protože ten, kdo se raduje z odpuštění od Boha, odpouští velkoryse těm, kdo se provinili proti němu. Ten, kdo vidí, jak mu Bůh pomáhá, pomáhá potřebným okolo sebe. Kdo se modlí s důvěrou, že mu Bůh naslouchá, naslouchá těm, kteří mluví k němu. Ten, kdo se raduje z pokladu víry, se snaží k němu přivést druhé, takže každý šťastný křesťan se stává misionářem. Vykoupený prostě ví, že nepatří sám sobě, ale Kristu, který si ho koupil za cenu vlastní smrti, a je klidný, protože Kristus se umí postarat o to, co mu patří.

Přiznejme si, že jsme začátečníci a potřebujeme školu evangelia. Dejme si jen dva úkoly: Ráno se rozhodněme prožít den jako Kristovi vykoupení a poprosme o Boží pomoc. Večer spočítejme situaci, kdy se nám to povedlo, případně promysleme situaci, kterou jsme dnes nezvládli, abychom další den mohli znovu začít. Kurz bude úspěšnější, když o své zkušenosti budeme často s někým mluvit, třeba v rodině či mezi přáteli nebo na setkání sněmovního kroužku.

Děkuji každému, kdo do postní školy vstoupí, zvláště těm, kteří v minulých týdnech udělali zkušenost sněmovních kroužků a mají chuť společně pokračovat ve svatopostní škole. Přesvědčivý život vykoupených a zkušenosti uzdravení Boží láskou časem vtáhnou další lidi. Ukáže se, že jde o nejlepší cestu k překonání smrtící fragmentace společnosti a beznaděje pramenící ze ztráty důvěry.

Těším se na příchod velikonoční radosti, kterou dá Bůh světu skrze ty, na nichž je vidět, že jsou vykoupeni, a každému z Vás ze srdce žehnám

arcibiskup Jan

POSELSTVÍ NEMOCNÝM POSTNÍ DOBA 2022

Milí nemocní přátelé,
už víckrát jsem slyšel od nemocných otázku proč. Proč musím tak trpět, za co mne Bůh trestá, proč zemřel můj syn a Bůh si místo něho nevzal mě? Otázku proč vyslovil také strahovský opat P. Metoděj Zavoral na pohřbu sluhý Božího Antonína Cyrila Stojana, od jehož jmenování arcibiskupem jsme vloni slavili 100 let: "Marně se mučíme hořkou otázkou: Proč, milý Bože, proč tak brzy a proč právě nyní, kdy je nám Stojanů tolik zapotřebí...?"

Otázky "proč jsi to, Bože, dopustil" proč, proč, najdeme i v Bibli, v knize Žalmů dokonce vícekrát. Např. v žalmu 44, 24 nn autor ve velké tísní píše: "Vzbud se, proč spíš, Bože, procitni a nezanevři na nás provždy! Proč skrýváš svou tvář? Proč na naše pokoření, na náš útlak zapomínáš? Naše duše leží v prachu, naše hruď je přitíštěna k zemi." V následujícím závěrečném verši se však obrací k Bohu s prosbou plnou důvěry: "Na pomoc nám povstaň, vykup nás pro svoje milosrdenství." V žalmu 42 se také prolínají nářky, výčitky s touhou po Bohu, důvěrou v něj.

Při nedávné návštěvě jedné nemocné staré paní jsem užasl nad její otázkou. Řekla: „Ptám se, co mi tou nemocí chce Pán Bůh říct?“ Užasl jsem nad duchovní zralostí této ženy. Odpověď na tuto otázku

našel muž středního věku, který mi řekl: "Jsem Bohu vděčný za tu nemoc. Pořád jsem se za něčím honil, neměl pro nikoho, pro rodinu čas a on mne zastavil a já mohu svůj životní styl přehodnotit."

Pán Ježíš na kříži volal slovy žalmu 22: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil." On rozumí každému, kdo ve velkém utrpení Bohu něco vyčítá. Soucítí s jeho opuštěností a bezradností. Na kříži se sjednotil s každou lidskou bolestí. Pán Ježíš tento žalm jistě znal. Můžeme předpokládat, že se sjednotil i s jeho závěrem, ve kterém čteme slova důvěry a vděčnosti: "Když trpěl příkoří, neskryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o pomoc volal." Závěrečná slova Pána Ježíše na kříži "Je dokonáno" jsou vyjádřením radosti z dokončeného, splněného úkolu, který od Boha Otce dostal. A slova "Do Tvých rukou odevzdávám svůj život" jsou vyjádřením důvěry.

Důvěru v Boha, který je nám blízko, i když dopouští utrpení, přeje a vyprošuje

*Mons. Bohumír Vitásek,
biskupský delegát pro pastorační nemocných*

Pokání otvírá cestu.

Dává oprávněnou naději a smysl života i tomu, kdo by si jinak mohl právem nad svým životem zoufat.

Volby do farní rady 2022

Drazí přátelé,

tak jak jsem avizoval na konci starého roku, tento rok skončil mandát farní rady, který je vždycky na 4 roky. Je potřebné, aby se uskutečnilo jmenování nové farní rady, která je složená z rady pastorační a ekonomické. Farní rada je poradní orgán faráře a podílí se aktivně na pastoračních a ekonomických projektech farnosti. **Zdůrazňuji, že to nefunguje tak, že máme farní radu, jejíž členové budou všechno dělat a ostatní věřící budou zastávat pozici chválicích anebo kritizujících.** Je důležité pochopit, že všichni se podílíme na životě farnosti a přispíváme konkrétní angažovaností k tomu, abychom fungovali jako společenství. Kdykoli a kdokoli nabízí svůj pohled, nápad nebo své schopnosti a dary do služby, je vítán. Samozřejmě je zapotřebí splnit i formální stránku organizace farního života. Proto vás chci poprosit, abychom v rámci postního období, v duchu osobní zodpovědnosti a pro blaho farnosti, bez osobního ohledu a zájmu,

popřemýšleli, kdo by mohl být členem farní rady.

Od **první postní neděle** budou u vchodu do kostela krabičky a lístky, na které bych vás prosil napsat jméno člověka, o kterém si myslíte, že by mohl být vhodný člen farní rady. Prosím, aby ta kritéria byla široká a samozřejmě zaměřená i na pastorační život. Prosím, abychom také brali v úvahu věk, ať jsou to lidé v produktivním věku. Vy, co jste z vesnic, prosím, vybírejte kandidáty ze svých vesnic. Hlasování by skončilo na **5. postní neděli**, aby, věřím tomu, na svátek svatého Vojtěcha mohla být farní rada mnou jmenována. **Z celého srdce vás prosím, abyste i tento úmysl vkládali do svých modliteb. Bez toho by farní rada neměla požehnání, smysl a ani dlouhé trvání.**

o. Marian

PŮST PAPEŽE FRANTIŠKA

1. Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
2. Děkuj (i když nemusíš).
3. Řekni druhému, že ho máš rád.
4. Radostně pozdrav lidi, které potkávaš každý den.
5. Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou.
6. Zastav se, abys pomohl.
7. Buď pozorný k tomu, který tě potřebuje.
8. Povzbud' někoho.
9. Uznej úspěchy a kvality druhého.
10. Odděl to, co nepoužíváš, a daruj to potřebnému.
11. Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout.
12. Napomeň s láskou, nemlč ze strachu.
13. Buď jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe.
14. Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma.
15. Pomoz druhému překonat jeho potíže.
16. Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče nebo někoho osamělého.

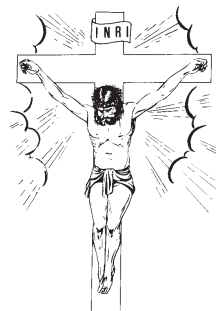
LEPŠÍ ZPŮSOB POSTU

1. Posti se od negativních slov, mluv zdvořile.
2. Posti se od nespokojenosti, naplň se vděčností.
3. Posti se od hněvu a naplň se mírností a trpělivostí.
4. Posti se od pesimismu a naplň se nadějí a optimismem.
5. Posti se od starostí a naplň se důvěrou v Boha.
6. Posti se od stížností a syť se prostými věcmi života.
7. Přestaň žít napětí a naplň se modlitbou.
8. Posti se od hořkosti a smutku a naplň srdce radostí.
9. Posti se od egoismu a sobectví a naplň se soucitem k druhým.
10. Posti se od neodpuštění a naplň se smířením.
11. Posti se od slov a naplň se tichem, abys naslouchal druhým.

... A BUĎ SI JISTÝ, ŽE TO PROSPĚJE TOBĚ I MNOHA LIDEM...

Rány osudu – kde jsi byl, Bože?

Dovolte mi, abych vám vyprávěl o jednom skandálu. O skutečném skandálu. Na jednom úmrtním oznámení jsem četl: "Kde jsi byl, Bože?" Kde jsi byl, když moji ženu zaskočila zákeřná nemoc a po celých devět měsíců ji lékaři špatně léčili? Kde jsi byl, když byla vytržena ze života poté, co se celá léta obětavě starala o svoji nemocnou matku? Vždyť ona v tebe neustále doufala, naše děti vychovávala ve víře v tebe, nikdy si nestěžovala a pro každého měla vždy dobré slovo. Kde jsi byl, když zemřela dva dny po své matce? Takové otázky klade v onom úmrtním oznámení její manžel. Proč mě tak strašně trestáš její smrtí? Proč jsi nám nedopřál ještě aspoň pár pěkných společných let? Kde jsi byl, dobrotivý Bože? - tak zní i poslední věta tohoto úmrtního oznámení.

Člověku by z toho puklo srdce. Bůh modlitby nevyslyšel. Nedal to, oč ho úpěnlivě žádali. Neotevřel, když u něj tento muž klepal. Bůh jej vydal napospas bolesti. A zemřelý odepřel pozemskou odměnu, zasloužené štěstí, byť i jen velmi skromné. A nyní nastal soud. Jenže tentokrát nesoudil Bůh člověka, ale zoufalý člověk zve na soud Boha. Ptá se ho: Co jsi to za nesvědomitěho, bezohledného a bezcitného Boha? K čemu vlastně jsi? Jak můžeš lidem za lásku, oddanost a víru odplatit zmarem? Je snad proto tento skandál nějaké ospravedlnění?

Pláceme a možná si přitom položíme otázku, jestli by byl tento soud snesitelnější, kdyby žádný Bůh neexistoval. Opravdu by nám pomohlo, kdybychom v Boha přestali věřit? Skutečně bychom si oddechli, kdybychom všechno mohli připsat na konto slepé náhodě? Básník Heinrich Heine strávil posledních deset let života nemocen a v nevýslovných mukách na lůžku. Nikdy nevěřil v Boha. Ale nyní, když už neměl s kým hovořit o svém utrpení, potřeboval někoho, komu by mohl vypovědět svoji zlost a své zoufalství. A tak tedy mluvil s Bohem. Noc co noc. Na koho se má člověk obrátit, když prožívá neštěstí, které nelze ani slovy vyjádřit? Také nevím. Snad jedině na Boha!

Notker Wolf Prokletý mobil

Mluvit do všeho je stejně škodlivé jako mlčet ke všemu.

KDO CHCE JÍT ZA MNOU, ZAPŘI SÁM SEBE, VEZMI SVŮJ KŘÍŽ A NÁSLEDUJ MNE.

Začíná postní doba a s ní Boží nabídka prožít čtyřicet dní v duchu střídmosti a ztišení, pozastavit se v zajetých kolejkách a popřemýšlet nad svými cestami, co můžeme udělat, aby se náš vztah s Bohem prohloubil. Postní doba začíná Popeleční středou. Při bohoslužbě na Popeleční středě jsme značeni popelem, který pochází ze spálených ratolestí, které byly požehnány v předešlém roce na Květnou neděli, u nás „kočičkami“. A nám, kteří budeme označeni tímto popelem, má připomenout to, co zaznívá na začátku Geneze: „*Pamatuj, že jsi prach, a v prach se obrátíš*“ (srv. Gen 3,19). Udílení popelce může doprovázet také Ježíšova výzva z Markova evangelia: „*Obrátte se a věřte evangelium*“ (Mk 1,15).

Tato první výzva „*Pamatuj, člověče, že se v prach obrátíš*“ nám připomíná, že náš život na této zemi není nekonečný, že je pomíjivý, že nejsme nesmrtelní. Připomíná nám, že máme být připraveni, protože náš život na této zemi může kdykoliv skončit. Někdo zemře mladý, někdo se dožije vysokého stáří, ale pro každého život na této zemi skončí, a proto máme být připraveni. Pro každého z nás platí, že: „**Život je jen chvilka času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat, než se setkáme s nekonečnou láskou.**“ Jaké bude to naše setkání s Bohem, záleží na každém z nás. Život na této zemi je přípravou na budoucí věčný život a opravdu záleží na každém z nás, jak ho prožijeme a jaký bude ve chvíli naší smrti.

Boží slovo nám říká: „*Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce*“ Mt 6,19-21. Můžeme mít na zemi nevím jaké bohatství, ale na věčnost si z toho nevezmeme nic. Tak jako jsme na svět přišli nazí, tak si s sebou na věčnost nic z pozemských věcí nemůžeme vzít. Budou to jen skutky lásky, které půjdou s námi.

Druhá výzva říká: „*Obrátte se a věřte evangelium*.“ Co je evangelium? Evangelium je radostná zvěst, je zjevení Boží lásky k nám. Papež František říká, že Ježíš je tvář Otcova milosrdenství.

Boží láska k nám jde až do krajnosti: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něho svět byl spasen*“ Jan 3,16-17. „*Bůh prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní*“ Ř 5,8. Naším úkolem je, aby na nás bylo patrné, že všichni jsme Bohem milováni, máme se otevřít Boží lásce a nechat se milovat. Nech se milovat víc, abys byl schopen lásky k Bohu i k lidem.

1) Láska k Bohu spočívá v tom, že si člověk uvědomuje, že Bůh ho miluje. První list Janův nám ve 4.

kapitole říká, že „Bůh je první, kdo miluje“. Uvědomit si, že Bůh je první, kdo miluje, a miluje nás takové, jací jsme. Miluje nás slabé a ubohé, hříšné a naše láska je odpověď na jeho lásku.

2) Odpovědí na tuto lásku je modlitba. Kdo se modlí, je jako zamilovaný, který neustále nosí v srdci milovaného člověka. Modlitba je dialog s Bohem, který všechno pozvedá, a tak se každá naše radost stává důvodem ke chvále, každá zkouška příležitostí k prosbě. Modlitba v životě stále žije jako oheň v řeřavých uhlících, i když ústa mlčí. Srdce však promlouvá. Každá myšlenka zdánlivě světská, může být prodchnuta modlitbou. Modlitba vstěpuje lidskému srdci naději, že ať na své pouti prožijeme cokoli, Boží láska to může obrátit v dobro.

3) Zdroj poznání Boží lásky je skrze rány trpícího Spasitele. Poznání Krista nás uschopňuje k důvěře ve skutečnost, že tam, kde naše oči a zrak naší mysli nedohlédnou, není nicota, ale nekonečná milost. Někdo nás zde očekává. Prožívejme každý den a každou chvíli s Ježíšem, který nám vychází vstříc dnes, v dnešku, který teď prožíváme. A tento dnešek mění v milost, mění nás. Modlitba tiší hněv, podpírá lásku, násobí radost, dodává sílu k odpuštění. Jestliže každý začínající den přijímáme v modlitbě, doprovází ho odvaha a problémy, které je nutno řešit, již nepřekážejí našemu štěstí, ale stávají se výzvou Bohu, příležitostí k našemu setkání s ním. V Pánově doprovodu se člověk cítí odvážnější, svobodnější a také šťastnější.

V Ježíši Kristu k nám přichází láska a milosrdenství a skrze rány trpících bližních, které máme zmírňovat, zakoušíme Boží lásku. Existuje velká láska k bližnímu, ale také malá. Na tu velkou lásku dojde zřídka, když je třeba někomu zachránit život, poskytnout pomoc v těžké nouzi nebo zachovat věrnost v nebezpečí. Na tu malou je čas kdykoliv, protože patří ke všednímu dni, jsou to drobné maličkosti, drobná pomoc, úsměv, dobré slovo atd. Cokoliv děláme či říkáme, má význam a vliv. Možná malý s nepatrným dosahem, ale víme, že velké věci se skládají z malých. Tak, jak říkala Matka Tereza, dělat malé věci, ale s velikou láskou. Můj úsměv, dobré slovo, dobrá vůle, projevená účast, soucit, pomoc, ochota naslouchat a vděčnost, budou protiváhou mrzutosti, zloby, nenávisti a reptání. Mohu mít vliv jak na naše nejbližší, ale mohu se dotknout i životů cizích lidí. Mohu pomoci dobrým slovem, radou, účastí, nebo pochopením a také modlitbou. Modleme se za všechno a za všechny, a také za nepřátele. Modleme se, především za nešťastné lidi, za ty, kdo o samotě pláčou a nevěří, že by je někdo měl rád. Modlitba koná zázraky, proto chudí z Boží milosti tuší, že také v jejich nejisté situaci modlitba zpřítomňuje Ježíšův soucit. Nezapomínejme, že Pán je Pánem milosrdenství, blízkosti a něhy. Toto je Pánův styl – soucit, blízkost, laskavost.

Každý z nás už možná byl nemocný, není to příjemná zkušenost. Možná i nás trápí bolesti a mnohdy nejvíce tíží samota a opuštěnost. Můžeme navštívit

nemocného, nebo opuštěného a potěšit ho v jeho trápení. V Ježíšově době byli nemocní pokládáni za ty, kteří zhřešili a jsou trestáni Bohem. Ale Bůh netrestá člověka, Bůh miluje všechny lidi, proto se Ježíš dotýká nemocných a uzdravuje je, osvobozuje ty, kdo jsou spoutáni zlými duchy. Takovou duchovní nemocí je hřích a Bůh nám chce odpustit, chce nás uzdravit. Tím velkým darem je pro nás svátost smíření. Bůh chce, abychom si své hříchy přiznali a vyznali se z nich, aby nám mohl odpustit a uzdravit nás. Jak říká papež František „Bůh se nikdy neunaví v odpouštění.“ Ježíš má moc odpouštět hříchy a uzdravování je jen potvrzení této moci. Bohu více záleží na našem duchovním zdraví než na tělesném zdraví. Čtyři nesli ochrnutého a hledají způsob, jak ho dostat před Ježíše. Když Ježíš viděl jejich víru, uzdravil ho. Co znamená přinášet druhého k Ježíši, znamená přinášet ho v modlitbách před Ježíšem. Když se s láskou modlíme za druhé, Ježíš s láskou vyslýchá naše modlitby a uzdravuje. Naší službou může být i přímá modlitba, modlitba za druhé lidi.

Naším rozhovorem s Bohem je modlitba. Modlitba nás spojuje s Bohem a v modlitbě nezůstáváme sami, modleme se s Písmem svatým. Boží slovo míří na srdce. Katechismus nám říká: „Četba Písma svatého má být doprovázena modlitbou, aby se stala rozhovorem mezi Bohem a člověkem.“ Boží slovo nám zjevuje Ježíše Krista, proto se držíme Ježíše. Poslouchejme, co říká Boží slovo. Ježíš Kristus je věrný, snažme se i my být věrní. *„Hledejme nejprve Boží království a jeho spravedlnost – a všechno ostatní nám bude přidáno.“* Takový životní program nás osvobozuje od strachu a úzkosti, osvobozuje nás k naději. Nejsme sami, jsme ve službách Božích a nic, co je vykonáno v pravdě a lásce se neztratí. Právě proto nakonec pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.

Ježíš také řekl: *„Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachráni jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život?(Mk 8,34-36).* Co to znamená nést kříž? To neznamená, že si uděláme kříž a necháme se na něj přibít. Nést každodenně svůj kříž znamená, přijmout s láskou každodenní povinnosti, starosti, bolesti, problémy, své povolání a konat je s láskou. Přijmout kříž také znamená: přijmout své omezení, někdy i svou nemoc a nemohoucnost. Někdy nám ten náš kříž připadá hodně těžký, a mnohdy jej ani nemůžeme unést. Proto máme prosit o sílu a pomoc Boží. Vždyť i Ježíš, jak píše evangelisté, prosil: *„Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“* Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly. Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve. (Lk 22,42-44). Ježíš prošel křížovou cestou, a proto mu není lhostejné ani naše utrpení. On nám nesl život bez těžkostí, ale slíbil nám, že ve všem bude s námi. Jde o to, abychom

ho pozvali do všeho našeho konání. Také si uvědomíme sami, že i my můžeme někomu pomoci. Neste břemena jedni druhým.

Chceme slyšet Boží hlas, ale často je naše srdce zatvrzelé. Pane, dej, abychom slyšeli tvůj hlas a nezatvrzovali své srdce. Otevřeme naplno své srdce, abychom slyšeli Boží hlas. Bůh miluje každého člověka, otvírá svou náruč, vidí zraněného člověka a bere ho na své ramena. Otevřeme se Božímu milosrdenství. Naplněním zákona je láska, my také můžeme mnohdy podat svou ruku a nabídnout pomoc. Pán nás posílí, abychom dokázali vztáhnout ruku k těm, kteří potřebují naši pomoc. Pane, dej, aby naše srdce bylo milosrdné. Přeji požehnanou dobu postní, abychom s radostí mohli prožít slavné Velikonoce.

Ludmila D.

Někdo kdysi zemřel kvůli mírumilovnosti

Proč šel Ježíš vlastně vědomě na smrt? Vždyť i on byl člověk, který se bál utrpení a smrti. A musel vědět, co ho čeká – vždyť ve svých 33 letech jistě viděl už mnoho lidí umírat na kříži. Přesto neuděl vůbec nic pro to, aby svou kůži zachránil. Proč?

Možná proto, že si všiml, že slova a zázraky nestačí, pokud chce lidi o svém poselství přesvědčit. Řekl si: přesvědčit se nechají teprve tehdy, až za to zaplatím svým životem. Musím jim až do důsledků ukázat, že to myslím vážně, když říkám, že vraždy a zabíjení, nenávist a násilí přestanou teprve tehdy, až bude mít každý své bližní rád tak, jak miluje lidi Bůh.

Kolik jen zažil nepochopení! Když řekl: "Blahoslavení tvůrci pokoje," mysleli si lidé, že tím míní velké bojovníky za svobodu. Když své posluchače vyzýval, aby milovali své nepřátele, i jeho nejbližší přátelé doufali, že s jejich pomocí vyžene ze země Římány. Když uzdravil nemocné nebo dokonce vzkřísil mrtvé, považovali ho politici v jeho národě za nebezpečného buřiče. Jako kdyby ta slova o mírumilovnosti a o lásce k nepřítelům řekl jen tak. Co měl dělat? Rezignovat a někde se ukrýt, dokud se všichni ten zmatek neuklidní? Nebo se za pravdu svého poselství zaručit svým životem?

My víme, jak se Ježíš rozhodl. Všichni tehdy počítali s tím, že se bude při zatčení bránit. Všichni počítali s tím, že se bude před soudem obhajovat, aby si zachránil život. Všichni počítali s tím, že zradí svou víru v osvobozující sílu lásky k bližnímu, až mu půjde o krk. Ale on jim všem ukázal. Teď už nebylo žádné nedorozumění možné: nepoužívání násilí a lásku k nepřítelům myslel opravdu vážně. A svou smrtí nás Ježíš učí až dodnes a stále znovu. Každý kříž nám připomíná: Někdo kdysi zemřel proto, abychom pochopili poselství jeho nebeského Otce. Poselství o mírumilovnosti nad násilím.

Notker Wolf Prokletý mobil

Pane, když dáš příležitost, nedej slabost! Když dáš slabost, nedej příležitost!
A když dáš obojí, tak dej sílu utíkat!
sv. Augustín

NEDELE BOŽÍHO SLOVA V NAŠÍ FARNOSTI

Papež František zvolil třetí neděli v mezidobí, kdy evangelium představuje Ježíše jako hlasatele Božího království, jako **NEDELI BOŽÍHO SLOVA**. Letos tato neděle padla na 23. ledna. Pan Josef Floreš připravil pro farníky v tomto nedělním odpoledni výstavu biblí také s možností ručního přepisu bible. Patří mu za to velké poděkování, protože to jistě pro ty, kteří se přišli do kostela na výstavu podívat, byl zážitek. Přinášíme několik fotografií, jež pořídil rovněž pan Floreš.

VE STYLU SVATÉHO JOSEFA

Postní doba nás různými způsoby zve k otevřenosti se pro přijetí Božích hodnot. Oslovuje nás, abychom se oprostili od hluku světa a naučili se hledět do svého nitra.

Ne náhodou nám církev klade před náš duchovní zrak postavu svatého Josefa. Muže, který žil z víry a který se rukama dotýkal vtěleného tajemství (srov. 1 Jan 1, 1). Svým nevtrlivým způsobem je pro nás zářným příkladem v následování Ježíše Krista.

Svatý Josef přijal Boha za jediný ukazatel cesty svého života. Nechal se jím vést i tehdy, když vůbec nechápal, oč jde. Z tichého, skromného a jistě i spokojeného života, který chtěl vést, byl stržen do dobrodružství Boha s lidmi – do bezprostředního setkání s tajemstvím Vtělení.

Přijímá za svůj úděl být snoubence, která pokorně vyznala: "Jsem služebnice Páně..." (Lk 1, 38), stále po boku. I pro něj platí absolutní ochota k Boží spolupráci. I on jako Izaiáš nebo Samuel ve chvíli, kdy ho Bůh volá, odpovídá: "Zde jsem, pošli mě!" (Iz 6, 8). "Tady jsem, volal jsi mě" (1 Sam 3, 8n). To je pohotová odpověď, která potom určuje celý jeho život.

Josef zemřel dřív, než mohl zažít, jak Ježíš veřejně hlásá své poselství. Vše zůstalo – celé utrpení a naděje – skryto v tichu. Josefův život není seberealizací podle světské moudrosti, nýbrž "sebezničením".

Josef, "muž spravedlivý", si svůj život nenechal pro sebe, on ho daroval. Neuskutečnil žádný plán v rozporu s Božím plánem, odevzdal se do rukou Božích. Odevzdal svou vlastní vůli do vůle Druhého – do vůle Boha. A právě ztrátou, darováním svého "já", nachází sám sebe, získává. A tak Josef, sebe ztrácející, sebe se zříkající, nám ukazuje cestu věrnosti, předjímá cestu zmrtvýchvstání a života. V čem si z jeho osobnosti můžeme vzít příklad? Přinejmenším v tom, že nebudeme odmítat cestu kříže a Boží plán.

Viliam Judák

Postní a velikonoční zamyšlení

ODMÍTNĚTE TO!

Odmítněte sledovat válku v televizi. Odmítněte usadit se do pohodlného křesla s vyhlídkou na popraviště a kochat se válkou v přímém přenosu, kdy si můžete být jistí, že vás neposkvrní ani kapka krve. Válka je strašné zlo. Vychovávali nás k lidskosti. Nemůžeme v žádném případě tvrdit, že by válka mohla být spravedlivá nebo nutná. Hraje tu roli spousta faktorů – ekonomických (naleziště ropy), strategických (snaha ovládnout určitá území), riskantních (vyzbrojit nějakou zemi, abyste jí pomohli zničit jinou, to se jednoho dne obrátí proti vám), politických (zákulisní intriky a finanční zájmy převládají)... o čem nás mají tyto krvavé orgie poučit? Nastolme mír sami v sobě. K čemu to je, neustále debatovat o těchto konfliktech, když v našem nitru zuří válka? Pokud nejsme sami se sebou spokojeni, bojíme se ticha, žijeme ve vnitřním konfliktu, bez reflexe a modlitby, k čemu to je, že chceme, aby byl ve světě mír?

Když si v palestinsko-izraelském konfliktu člověk jen zvolí "svou" stranu, znamená to, že udržuje válku. Jsou tu dvě země, které mají svou legitimitu. Pokud se toho budeme držet, budeme budovat mír.

A naši vůdcové mohou snít nahlas jako Barack Obama v jednom projevu: "Kéž humanita jednoho dne zničí všechny naše zbraně." Vždyť v dnešní době bychom teoreticky mohli zničit naši planetu sedmadvacetkrát! A to by stačilo jednou! Kéž někdy přijde den, kdy všechny země použijí peníze místo na zbrojení na nakrmení lidí na zemi.

Ať každý nastolí mír ve své domácnosti. K čemu je počítat rány mezi válčícími soupeři, když v partnerském vztahu zavládne mlčení nebo fyzické násilí, když děti poznají lásku jen v nahodilých projevech něhy?

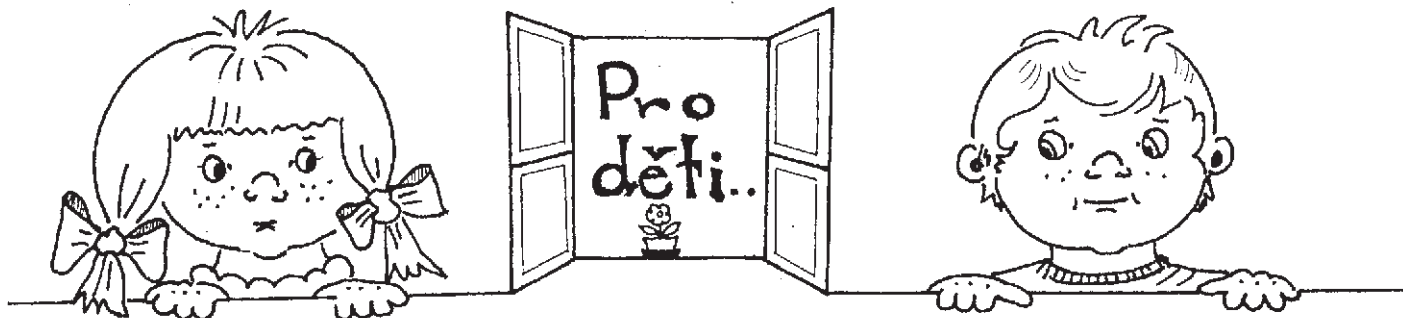
Nastolme mír ve svém okolí. Snažme se chápat druhé, rozumět si s nimi – dávají nám možnost být posly míru tam, kde právě žijeme. Pracujme na tom.

Až nastane den, kdy budou miliardy lidí na celé planetě provolávat, že jedna válka stojí dvojnásobek toho, co se věnuje na rozvoj těch nejchudších zemí, vůdci, opilí mocí, se už nebudou moci vrhat do svého vražedného šílenství. Můžeme a měli bychom snít, a pokud budeme stále bojovat ve službách míru, ten sen se naplní.

Bojovníci za mír, čas nás tlačí!

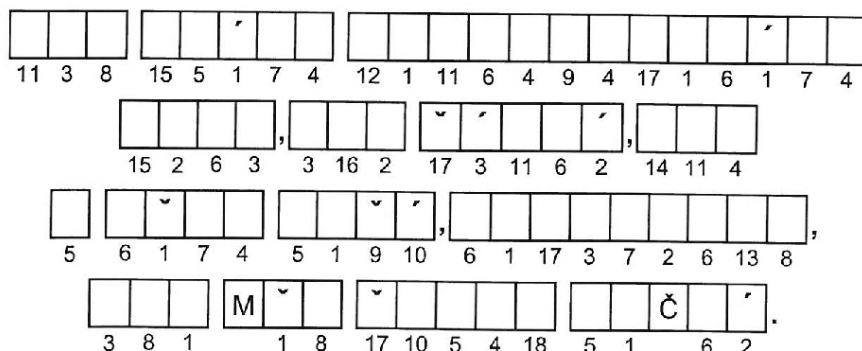
Guy Gilbert Tváří v tvář utrpení

Špatný přístup ke zlu: a) podceňování: To nic není, b) omlouvání: To dělají všichni, c) ustupování: Nedá se nic dělat!

JEŽÍŠ A NIKODÉM

Nikodém, člen židovské velerady, chtěl osobně poznat Ježíše. Přišel za ním jednou v noci s otázkou, jak může člověk vstoupit do Božího království. Ježíš mu odpověděl, že se musí znovu narodit z vody a Ducha. Mluvil o křtu, kterým se stáváme Božími dětmi. V dalších Ježíšových slovech pak najdeme jádro evangelijní zvěsti: Neboť tak Bůh miloval svět, že... *(dokončení v tajence)* – Jan 3,16. Když doplníš k číslům dole písmena z rámu obrázku, získáš tajenku. Nikodém se s Ježíšem setkal ještě jednou. Víš, kdy to bylo?

Katechetický věstník č. 4/2013-14 © Biskupství brněnské

LIDÉ U OHNĚ

Kdysi se k Ježíšovi přiblížil nějaký člověk a začal mu vyprávět: "Mistře, my všichni víme, že přicházíš od Boha a že nám ukazuješ tu pravou cestu. Ale musím ti říct, že tvoji následovníci, které nazýváš apoštoly, nebo to tvé společenství, že se mi vůbec nelíbí. Zjistil jsem, že se skoro vůbec neliší od ostatních lidí. Dokonce jsem se s jedním z nich strašlivě pohádal. A pak vím, a všichni to vědí, že tví žáci nežijí vždycky ve shodě a lásce. Znam mezi nimi jednoho, který provozuje pěkně nečisté obchody... Chci se tě proto otevřeně zeptat: Je možné patřit k tvým následovníkům, a přitom nemít nic společného s těmi tak zvanými apoštoly? Chtěl bych tě následovat, ale bez společenství, beze všech těch apoštolů!"

Ježíš ho pozorně a s láskou vyslechl. "Poslyš," řekl mu, "budu ti vyprávět jeden příběh: Bylo jednou několik lidí, kteří seděli pospolu a povídali si. Když je noc zakryla svým tmavým pláštěm, postavili do hranice dřevo a zapálili oheň. Seděli jeden vedle druhého, tiskli se k sobě o oheň jim barvil tváře dočervena. Ale jeden z nich najednou nechtěl být s ostatními u jednoho ohně, odešel od nich kus dál, kde byl sám. Vzal si z ohně kus větve, která nejsilněji hořela, a šel si sednout dál od ostatních. Jeho kus dřeva zpočátku nádherně hořel a sálalo z něj teplo. Ale po chvíli začal oheň slábnout a uhasínal.

Muž, který seděl o samotě, pozvolna pohlcovala tma noci. Začal se trást nočním chladem, a proto se na chvíli zamyslel. Pak se zvedl, vzal svůj kousek dřeva a přinesl ho zpátky ke hranici svých kamarádů. Jeho kousek dřeva hned vzplanul a oheň na něm se znovu rozhořel. Muž si sedl do kruhu ostatních. Zahřál se a zář ohně se odrážela na jeho tváři."

Ježíš se usmál a posléze dodal: "Kdo chce ke mně patřit, bude u ohně spolu s mými přáteli. Protože já jsem přišel, abych na zem přinesl oheň, a hlavně si přeji, aby plál co nejvíce."

časopis Nezbeda 10/2021

Proč máme dvě uši a jedna ústa?
Máme více naslouchat než mluvit.

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Nový zaměstnanec se ptá: "Jaké je jídlo v kantýně?" "Velmi nápadité, pro stejnou polévku tam mají hned dvanáct názvů."

"Moje sekretářka je jako vlaštovka," sděluje ředitel podniku svému kamarádovi. "Tak pilná?" "Kdepak. Pořád sedí na telefonním drátě."

Tři kluci se přou, či otec je rychlejší. První tvrdí: "Můj táta je automobilový závodník, zcela určitě je ze všech nejrychlejší!" Druhý namítá: "To můj táta je vojenský pilot, je o moc rychlejší než tvůj!" Třetí přidává: "Ne, můj otec je zcela jistě nejrychlejší!" Druzí dva hoši: "A co dělá?" "Pracuje v úřadě!" Na to propadnou obrovskému smíchu. "Ne, fakt! Je tak rychlý, že v pátek mu práce končí ve čtyři hodiny, ale on už je ve tři doma!"

Barman kárá nového číšníka: "Přestaňte s tím vyhazováním podnapilých lidí ven z restaurace!" "Ale proč? V minulém zaměstnání to byl docela běžný způsob." "No jo, ale uvědomte si, že pracujete v jídelním voze!"

Potkají se dva kamarádi. "Co jsi takový vyšvihnutý, vyhrál jsi v kartách?" "Naopak, přestal jsem hrát!"

Pán hrdě kráčí po ulici, jednu botu černou, druhou hnědou. Všimne si toho jiný muž a povídá: "Pane, máte každou botu jinou." "Já vím... A představte si, že mám doma takhle blbý pár ještě jeden."

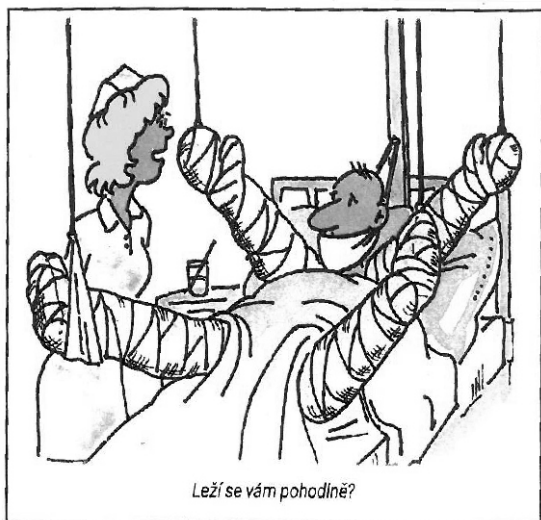
Policejní silniční kontrola zastaví auto: "Pane řidiči, můžete se identifikovat?" Řidič si nakloní zpětné zrcátko, pohlédne do něj a s jistotou prohlásí: "Ano, jsem to já."

Na pracovním pohovoru: "Co by řekli vaši přátelé, kdybychom se jich zeptali na vaše slabé stránky?" "Já žádné nemám." "Ale no tak, každý máme nějakou slabou stránku." "Ale já opravdu nemám žádné přátele."

Paní učitelka se ptá: "Péťo, čím chceš být?" "Lékařem." "Ale vždyť ty se bojíš injekcí." "Bojím, ale až budu doktor, pak budu na bezpečnější straně jehly já."

"Pak že není třináctka nešťasné číslo," zlobí se pán na poště. "Koupil jsem si třináct losů a vyhrálo jen dvanáct."

zdroj: časopis Nezbeda 3/2017 a 10/2021

Leží se vám pohodlně?

KRÁSNÉ SRDCE

Na nejfrekventovanější pěší zóně v centru města kolem sebe jeden mladík elegantního vzhledu a hrdého vystupování shromáždil dav lidí a pyšně prohlašoval: "Jen se podívejte, jaké mám překrásné srdce! Je nepochybně nejkrásnější a nejdokonalejší jak v naší zemi, tak možná i na celém světě!"

Lidé, kteří se kolem něho sešli, na mladíkovo srdce hleděli jako u vytržení. Nebyl na něm sebemenší škrábanec, ani jediná chybička. Všichni byli zajedno, že je to nekrásnější srdce, jaké kdy viděli. Mladík ve vychvalování dokonalosti svého srdce pyšně pokračoval. Pouze jeden stařeček se protlačil davem a řekl: "Co myslíte, má tenhle mladík stejně krásné srdce jako já?" Lidé i mladík se podívali na stařečkovu srdce, které statečně tlouklo, ale bylo celé zjizvené. Někde na něm kousky chyběly a zase jinde se nalepily části, které vůbec nešly dohromady s původní tkání, takže srdce bylo celé kostrbaté. A někde dokonce kusy úplně chyběly.

Když mladík viděl stařečkovu srdce, řekl: "To si snad děláte legraci! Pojďme, porovnáme si naše srdce. Moje je dokonalé, nedotčené, kdežto to vaše je plné jizev a děr!" "To je pravda," opáčil stařeček. "Tvoje srdce vypadá dokonale, ale já bych s tebou neměnil. Podívej, každá jizva znamená člověka, kterého jsem měl rád. Každému takovému člověku jsem kousek svého srdce dal. Mnozí z nich mi na oplátku dali kousek svého srdce, abych si ho vložil na své, a protože kousky nebyly úplně stejné, je teď moje srdce takové hrbolaté. Ale udělal jsem to, protože mi ty kousky připomínají lásku, kterou jsme k sobě navzájem cítili. Někdy jsem také věnoval kousek svého srdce a nedostal nic nazpátek. Proto ty jizvy. A jak bolí! Zůstávají otevřené a připomínají mi lásku, kterou jsem těm lidem dal... Čekám, že mi ji jednoho dne vrátí, a ta chybějící místa zaplní. Co ty na to, mladíku? Už chápeš, co je opravdová krása srdce?"

Mladík se odmlčel a po tváři mu stekla slza. Přistoupil ke starci, vzal kousek svého srdce a nabídl mu jej. Stařeček mu gesto oplatil. Mladík pohlédl na své srdce a viděl, že už není tak dokonalé jako předtím, ale že je krásnější. Oba muži se objali a společně odešli.

PLÁČ

Jeden profesor souhlasil s tím, že doprovodí do nemocnice jistou studentku, která se rozhodla jít na potrat. Šlo tam i několik spolužáků. Zárok netrval dlouho. Cestou zpátky se dívka usedavě rozplakala. Začali ji utěšovat obvyklými otřepanými slovy. Dívka na chvíli přestala plakat a řekla: "Já nepláču proto, co jsem udělala, ale proto, že je mi to úplně jedno."

Brunno Ferrero Balzám pro duši

Skromný je svobodný. Zdrženlivý je odolný.
Poslušný je pokojný.

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ FARNOSTI SLAVIČÍN

1.1. 2021 - 31. 12. 2021

Zůstatek z loňského roku: 677 214,85 Kč

Hospodaření v r. 2021

Příjmy celkem: 2 361 876,31 Kč

Výdaje celkem: 1 565 579,71 Kč

Rozdíl příjmů a výdajů za období 2021: 796 296,60 Kč

Příjmy ke 31. 12. 2021 - rozpis:

Sbírky: 1 141 729 Kč

Přijaté dary: 211 145 Kč

Dotace: MK: 167 000 Kč, ZK: 225 000

Příspěvek na kúrovcovou kalamitu: 23 404 Kč

Prodej dřeva: 535 997 Kč

P. Marian Dej: 36 000 Kč,

Nájemné: 21 596 Kč

Úroky z účtu: 5,31Kč

Výdaje ke 31. 12. 2021 - rozpis:

Spotřeba elektřiny: 61 376,80 Kč

Spotřeba plynu: 109 517,59 Kč

Spotřeba vody: 20 586 Kč

Předsíňová sestava: 12 600 Kč

Stojan na svíčky: 13 227,86 Kč

Laser. projektor: 37 390 Kč

Myčka: 14 128 Kč

Drobné nákupy (tiskoviny, bohoslužebné, katechetické, kancelářské a ostatní): 165 999 Kč

Restaurování kazatelny: 467 475 Kč

Ostatní služby, daně a poplatky: 83 518,46 Kč

Společné aktivity AO: 74 900 Kč

Mzdový fond: 22 409 Kč

Pojistný fond: 5 000 Kč

Odvod účelových sbírek na AO: 192 774 Kč

„Tornádo“: 197 295 Kč

Ostatní dary: 87 383 Kč

Zůstatek ke dni 31. 12. 2021: 1 473 511,45 Kč

(z toho: 4 643 Kč v pokladně, na účtu: 1 468 868,45Kč)

Poděkování za Tříkrálovou sbírku 2022

Milé sestry a bratři,

jsme velmi rádi, že letošní Tříkrálová sbírka mohla opět proběhnout standardním způsobem. Společné dílo vás, štědrých dárců, dobrovolníků a pracovníků Charity Slavičín vyústilo do nejvyššího výnosu, který jsme dosud vybrali. Konkrétně jde o částku **615 826,- Kč**. Naše poděkování patří také všem, kteří sbírku podporovali svou modlitbou (známe rčení „S Bohem počni každé dílo, podaří se Ti až milo.“), neboť „Nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají stavitelé“ (Žlm 127).

Letošní ročník byl velkým svědectvím lidskosti ještě z jiného důvodu. Co jsme v minulých letech možná prožívali jako hezkou tradici nebo zpestření sobotního dopoledne, ukázalo po roční nucené pauze na velký hlad po společenství. Boží pedagogika tak skrze omezení a těžkosti uplynulých dvou let ukázala skrytý, ale neméně důležitý aspekt Tříkrálové sbírky - osobní setkání a sdílení. Mohli jsme například přijít na koledu do nových domů, které v roce 2020 ještě nestáli. V Hrádku jedna babička vyšla ze svého domu přes cestu koledníkům naproti. Na sdělení, že jsme nezapomněli a přijdeme k ní, odpověděla „... co kdybych náhodou neslyšela zvonek.“ Jinde při odchodu koledníků paní domácí telefonicky volala své známé: „...právě odcházají ode mňa, možeš jít otvírat dveře. Za chvíli sů u tebe.“

Kardinál Tomaš Špidlík krásně vyjádřil skutečnost, že: „Věčnost vytvářejí vztahy, které nekončí.“

Charita Slavičín

Tříkrálová sbírka 2022 - výsledky

Vybráno v obci nebo její části	Rok 2022	Rokytnice	10 440 Kč
Slavičín město	166 007 Kč	Jestřabí	11 562 Kč
Divnice	11 495 Kč	Újezd	33 733 Kč
Hrádek	30 778 Kč	Slopné	39 715 Kč
Nevšová	22 705 Kč	Vysoké Pole	23 940 Kč
Bohuslavice	16 560 Kč	Drnovice	17 095 Kč
Lipová	20 020 Kč	Loučka	23 054 Kč
Petrůvka	17 438 Kč	Vlachovice	49 203 Kč
Rudimov	10 308 Kč	Vrbětice	20 754 Kč
Štítná nad Vláří - Popov	68 478 Kč	Haluzice	2 550 Kč
		Vlachova Lhota	11 393 Kč
		Křekov	8 598 Kč
		Celková částka	615 826 Kč

Odhadem se až třetina všeho vyprodukovaného jídla na světě vyhodí nebo znehodnotí. Pokud by byly tyto potraviny zachráněny, nasýtily by se jimi asi tři miliardy lidí. V Evropě připadá na jednoho člověka 96 až 115 kg vyhozeného jídla za rok. Více než polovinu vyhodí domácnosti, 30 % se vyhodí při výrobě a zpracování, 12 % ve stravování a 5 % vyplývají velkoobchody a maloobchody.

Co kdybychom na letošní výzvu k postu a k postní almužně odpověděli tím, že budeme mít lepší přehled o tom, co všechno máme v ledničce, více zvažovat, co nakoupíme, rozlišovat sdílení „minimální trvanlivost a spotřebujte do...“ a odhadem ušetřené peníze dali do pokladničky?

Je jistě mnoho lidí, kteří potřebují pomoc. Kdo to je v mém okolí? Pokuste se, prosím, vhodnou formou sdělit knězi či místní Charitě, pokud ve Vašem okolí je někdo v nouzi. Pomoci v těžké životní situaci může i Postní almužna. Nabídněte, prosím, postní kasičky i těm, kteří nyní kvůli pandemii do kostela nemohou chodit.

Mons. Bohumír Vitásek, prezident ACHO

Postní almužna 2022www.postnialmuzna.cz

Kdo se modlí, ať se postí.
Kdo se postí, ať je milosrdný.

Sestry a bratři,

opět společně vstupujeme do postní doby. K čemu nám má sloužit? Především k tomu, abychom si více uvědomili duchovní podstatu vlastní existence na tomto světě a také k tomu, abychom se zamysleli nad hodnotami, na kterých skutečně záleží. Půst není o hladovění, sebezápor není o sebetřýznění, v modlitbě nemáme zažívat strach a smutek. Ale je správné zamyslet se nad tím, jak se máme dobře a jestli mají stejné možnosti lidé kolem nás. A to je také nosná myšlenka Postní almužny – odepřít si něco příjemného, co nutně k životu nepotřebujeme nebo nějaké peníze ušetřit jen tím, že budeme odpovědní a střídmi.

Je to věc Vaší volby. Možností je mnoho. Vedle nich bych tip pro Vás na tuto postní dobu přece jen měl. Jednou z oblastí, kde se v celé společnosti nejvíce plýtvá, jsou potraviny. Bez jídla se neobejdeme, ale ... ?

Je lepší rozsvítit třeba jen malou svíčku, než proklínat temnotu.
Konfucius

Křty:

Leden:

Eliška Pindáková
Jiří Gbelec**Únor:**Viktorie Florešová
Eduard Petr Franc
Stela Zdislava Gajdová**Pohřby:**

16.12. Miroslav Šála, 1949, Slavičín
 17.12. Božena Semerádová, 1940, Slavičín
 17.12. Zdeněk Semerád, 1940, Slavičín
 15.1. Božena Cekierová, 1932, Rokytnice
 19.1. Emil Záhumenský, 1935, Slavičín
 22.1. Jan Dufek, 1932, Slavičín
 2.2. Josef Vrba, 1949, Slavičín
 5.2. Radek Trávnícký, 2001, Slavičín
 10.2. Věra Čermáková, 1955, Slavičín
 11.2. Marie Jakubková, 1932, Slavičín
 18.2. Marta Strnková, 1953, Rokytnice

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ**– největšího daru, který Kristus světil své církvi.**Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlase se nám:****Křest dětí** buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem.

(Křty jsou zpravidla 3. neděle v měsíci při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.**Svátost nemocných** udělujeme po individuální domluvě.Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.**ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE****Středa** ----- **15.00 – 16.00****Pátek** **8.30 – 9.30** **15.00 – 16.00****Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!****TELEFONICKÝ KONTAKT:****Fara (úřad):** **739 245 911****Mons. P. Marian Dej (soukromé):** **731 919 369****E-mail:** **faslavicin@ado.cz****Web:** **www.faslavicin.cz****Farní knihovna (na faře):****POZOR ZMĚNA!****Bude otevřena každý lichý týden v úterý od 13 do 16 hod.****ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA**

5.3. - 11.3. Rokytnice 1 (p. Marie Malaníková)
 12.3. - 18.3. Kašparová, Kosečková J., Rašková, Brhelová, Strnadová, Kosečková A.
 19.3. - 25.3. Obadalová, Durdáková, Borová, Tománková, Kuželová M., Lagová
 26.3. - 1.4. Studénková M., Salvetová, Burešová, Studénková P., Florešová
 2.4. - 8.4. Vašíčková, Kudelová, Janůvová, Šebáková, Nováková, Psotová, Janoušková
 9.4. - 15.4. Zlámalová, Peniašková, Studeníková, Lysáková, Dubská
 16.4. - 22.4. Vaculínová, Hlavicová, Cvešperová, Florešová, Goňová, Kovaříková, Pfeiferová
 23.4. - 29.4. Kozáčková, Hudková, Dulíková, Ševčíková, Žáková, Štulířová, Bartošová
 30.4. - 6.5. Bohuslavice

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.**ROZPIS POBOŽNOSTÍ KŘÍŽOVÉ CESTY NA POSTNÍ DOBU 2022**

6.3. Křížová cesta venku
(sraz v 14.50 hod u prvního zastavení na staré „nevšovské“)
4.3. Modlitby matek - Večeřadlo
11.3. Charita
18.3. Muži
25.3. Manželé
1.4. Chválové společenství
8.4. Děti
15.4. Křížová cesta venku
(sraz v 10 hod. u prvního zastavení na staré „nevšovské“)

POZOR!**Pobožnosti křížové cesty budou letos bývat také každou neděli v 15 hodin v kostele.**

Texty v rámečcích ve spodní části stránek jsou z brožury Mozaika duchovní moudrosti

– sestavili P. Dominik Josef Doubrava a P. Marek Dunda

PRÁVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECILIE VE SLAVIČÍNĚ

NE **7.15** hodin
9.15 hodin
11.00 hodin
PO, ST, PÁ **18.00** hodin
ÚT, ČT, SO **7.00** hodin

viz: www.faslavicin.cz

6.3. 1 neděle postní (Lk 4, 1-13)
 7.3. av. Perpetua a Felicita (Mt 25, 31-46)
 8.3. sv. Jan z Boha (Mt 6, 7-15))
 9.3. sv. Františka Římská (Lk 11, 29-32)
 13.3. 2. neděle postní (Lk 9, 28b-36)
 17.3. sv. Patrik (Lk 16, 19-31))
 18.3. sv. Cyril Jeruzalémský (Mt 31, 33-43.45-46))
 19.3. **Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie**
(Lk 2, 41-51a)
 20.3. 3. neděle postní (Lk 13, 1-9))
 24.3. sv. Kateřina Švédská (Jan 8, 31-42)
 25.3. **Slavnost Zvěstování Páně** (Lk 1, 26-38)
 Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti
 27.3. 4. neděle postní (Lk 15, 1-3.11-32)
 3.4. 5. neděle postní (Jan 8, 1-11 nebo 11, 1-45)
 9.4. sv. Marie Kleofášova (Jan 11, 45-56)
 10.4. **Květná neděle** (Lk 22, 14-23,56)
 11.4. **Pondělí Svatého týdne** (Jan 12, 1-11)
 12.4. **Úterý Svatého týdne** (Jan 13, 21-33.36-38)
 13.4. **Středa Svatého týdne** (Mt 26, 14-25)
 14.4. **Zelený čtvrtek** (Jan 13, 1-15)
 15.4. **Velký Pátek** – Památka umučení Páně
(Jan 18, 1-19,42)
 Novéna k Božímu milosrdenství (15. -23.4.)
 16.4. **Bílá sobota**
 17.4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně** (Jan 20, 1-9)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 300 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předsíni kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde v neděli 17.4.2022 na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně. Uzávěrka bude v neděli 3.4.2022. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článku jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!